

אלו טרפות פרק שלישי חולין

נד.

עין משפט נר מצוה

קב א ב מיי פיה מהל
שמיטה הל"ח והל"י
סמו עין סג טושיע יו"ד
סי ט פני טו:
קבא ג מיי פ"ג מהל
שמיטה הל"טו
סמו עין ויברך אלפס פרק
עני דמילתין דף רסא:
קבב ד ה מיי פ"ח מהל
טושיע יו"ד סי כד
סמו ית ויברך אלפס סט:
קבב ו מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה כו
יפ"י הלכה יב סמו עין
סג טושיע יו"ד סי מד
סי:
קבד ז מיי פ"ג מהל
שמיטה הלכה כג
סמו עין סג טושיע יו"ד
סי לד פני ג:
קבה ח מיי פ"ח מהל
כד טושיע שם
פני ז:
קבב ט מיי פ"ח מהל
טושיע שם פני ג:
קבו י מיי פ"ו מהל
שמיטה הלכה ד
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי לד פני ג:
קבב ח מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז א מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ב מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ג מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ד מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ה מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ו מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ז מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ח מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ט מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז י מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:

וושט נקובטו כמשהו. תנן (לעיל דף מב.) הלך לרוסו נמי פשיטא
לי דכמשהו: קנה נקובטו ככאיסר. תנן (לקמן): דרוסו כמשהו. רוחב
לריך (להלדים): אחד זה ואחד זה. וושט וקנה לרוסו כמשהו:
מאי טעמא זיהרא מיקלא קלי ואזיל גרסינן: מורי זה רב. רב היה
רגיל להרוס שזריכה בדיקה מכפא
ועד אטמא: כפא ידא. של יד
דהיינו עכס רחבה של כתף אשפלדוין
זלע"ז: עד אטמא. הירך דהיינו
כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי
מיקרו בני מעיים לקמן (דף נא:) גבי
נחמרו בני מעיה: כפא דמוחא. כף
הגולגולת דהיינו כל החלל וקף כנגד
הסימנים: מנו רב ומנו רב. מי
הוא זה רב שאומרים לפניו כל שעה:
ולא נהירא ליה. אין אתה זכור מי
הוא והלא ראייתו קודם שהלך לבבול
שהיה משמש את הנשיא: גישיבה.
הוא היה יושב ואני עומד שהיה חשוד
ממני: ומאן גבר. כמה הוא גדול:
ככולא. כמורה ובחסדיות: פסח ר"ל
ואמר. נהירא לי זכור הוא לטוב:
שמוטה ושחוטא. נמלאת גרגרת
שמוטה ושחוטא ואין ידוע אם קודם
שמיטה נשמטה: כשרה. שאם
נשמטה תחלה היטה יורדת למטה
ושזב אינה נשחטת: ויקף. יחכנה
במקום אחר אם דומין מראיהן של
חמלים טרפה דהואיל דדומין י"ל שאף
חמך הראשון לאחר עיקור נעשה:
עז שמעסא. בריש פירקין (דף
מב.): רישא. מוח. לחימותא:
בגידא דנשיא. סבבתיס או במקל:
דשך מרובתיה. שפסך
מקומו מור שבטת עליה
שהוא חמוץ ט. ולקמן
מסיים והוא דלעילוי בני
(שם).

רבינו גרשום
אי נימא מכפא דידא כו'
פליגא בלשון כנפן. מכפא
דמוחא עד אטמא כיומב
כל הוצאר כולו מן הרוח
ועד הירך (כי ה' היה
לר' רב ור' חייא כלומר
שהיו אומר לר') שמוטה
ושחוטא כשרה כלומר
שחט את הבהמה לאחר
שחיטה נמצאת הגרגרת
בשמיטה ממקומה כיון
שחיטה לא היה יכול
לשחטה. ור' יוחנן אמר
יביא בהמה אחת ויקור
כלומר יביא בהמה אחת
וישטנה לאחר שחיטה
וידמה לו אם דומה אם
לאו. אמר רב נחמן לא שנו
אלא שלא תפס בסימנין
ושחט דראי דאמריי אי
אפשר לשמוטה שתיעשה
שחטה אבל תפס בסימנין
ושחט אפשר לשמוטה
שתיעשה שחוטא וטרפה:
רישבא. צייד: ורי

אילימא כפא דידא היינו כנגד בני מעיים. פירש הקונטרס
כפא דידא עלס רחב של כתף שקורין אשפלדוין זלע"ז
עד אטמא הירך דהיינו כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי מיקרו
בני מעיים לקמן (דף נא:) גבי נחמרו בני מעיים וקשה לפירושו דנהי
זלע"ז משהו וזרימתא הוה בכלל בני
מעיים זלע"ז אמוראי לא הוה בכלל
דמאמר אמומר נפולה שאמרו לריכה
בדיקה כנגד בני מעיה ומר וזוטרא
מוסיף כנגד כל החלל משמע דלא
מיקרי בני מעיים אלס כרס ודקין
ואתא מר וזוטרא לאוסופי עד כנגד
הדפנות כגון ריאה ולב וכבד
וקורקבן וזתר הכי (דף נא:) גבי נפולה
נגד הסימנין מאי ואמר ליה רב אשי
דקשין הן אלס נפילה וכן לעיל (דף
נב:) דקאמר שמואל דרוסה שאמרו
לריכה בדיקה כנגד בני מעיים ואח"כ
מוסיף רב חנן בר רבא משמיה דרב
כל החלל ונראה דכפא דידא דהכא
זאוסוף כפא דידא עד אטמא דאין
בכלל זה אלס כרס ודקין ולהכי פריך
דהיינו כנגד בני מעיים והא דלא משגי
מתחלת כפא שזא למוסיף אף ריאה
וכבד משום דמשמע ליה כפא סוף
החלל וגם נראה ליה למנקט כנגד כל
החלל וגם נראה ליה למימר מכפא
דמוחא כדשמעינן ליה לרב לעיל (שם)
דקאמר לריכה בדיקה נגד כל החלל
ואפילו כסמינני "ביא יקיה.
יחמך סימנין וכו' עלמס ששחט במקום
אחר אם דומה מראיהן של חמלים
טרפה דהואיל דדומין י"ל שאף חמך
הראשון אחר עיקור נעשה וההיא
דפ"ב (לעיל מה) לשחט את הושט
ונמלאת גרגרת שמוטה זה היה מעשה
ואמרו כל ספק בשמיטה פסולה אין
יכול להקוף עד ידי שחיטת הושט
עדיין במקום אחר דממה נפשך לא
יהו דומין החמוצין זה לזה אפילו
נשמטה הגרגרת קודם שמיטה דאומה
שעה היה עדיין חיות בושט ועשוי
אין בו חיות כלל וא"ת ויביא עוף
אחר ושחטו זה את הושט ואח"כ
ישמוט את הגרגרת ויראה אם מראיהן
של השמוטות הללו שזין וי"ל דאין
מקיפין אלס באותו עוף עלמנו או
באותה הבהמה עלמנה ולמאי דגרסינן
כאן בספריס יציא צהמה אחרת
ויקוף קשה: וא"ל בשרות בבהמה.
כולהו לריכי כדפרישנא בריש פירקין
(דף מב.) ד"ב (יקב ט): (שיך לע"ב)
וחזייה לדרב מתנא דאחיה בזה
הבבלי מ"מ דמיא זנבויא.
וא"ת דהכא משמע זין לרי"ל זין לרי"ל
ללא מרבינן בזה הכלל אלא כדמילא להנך
דמתמינן ואם כן ההיא לריכש בר
פפא לקתה צבוליא אחת היכי אחיא
האמר בריש פירקין (לעיל מה) דלעולא
דלמר ח' טרפות מנו חמלים דאחי
למעוטי לריכש בר פפא דלא דמא
וי"ל דכבר רכיש דמרבינן בזה הכלל
אע"ג דלא דמי ורבי יוחנן ור"ל פליגי

עליה כמו עולא א"י סבר כ"ל דלאו כשרות דוקא ואחיה מאלו כשרות
כי היכי דאחי דרב מתנא לרי"ל אע"ג דלא אחיה בזה הכלל וא"ת
ואחיה מוקי תלמודא פלוגתייהו דכרב מתנא לוקמה דלריכש דרבי
יוחנן סבר חזייה לריכש דאחיה בזה הכלל ואע"ג דלא דמילא דאחי
טרפות למעוטי ור"ל סבר דחזייה לריכש דלא אחיה בזה הכלל משום
טרפות טרפה וי"ל דקיס ליה למסדר הש"ס דפליגי דכרב מתנא:
וחזייה

שמים אם צידי אדם: בגוריה. שניטל עורה או מחמת שחין או מחמת
מלאכה ולא נשתתיר כלום. ובגמ' (שם) מפרש כמה ישאר מן העור ותהא
כשרה: גב' כל היכא דתני אלו מיעוטא משמע אלו ומו לא: סנא
טרפות. חשביניהו לטרפות: וסנא זה הכלל לאחיי הנך דלא תננהו:
וחזייה
דלא דמילא ותני אלו כשרות למימר דהני הוא דכשרות הא לריכש בר פפא
טרפה וי"ל דקיס ליה למסדר הש"ס דפליגי דכרב מתנא:
אין

(א) נראה דל"ל שישמח את רבי
רבנן וי"ל גומר שיהא לומר
כלל רבי ור"מ.